

Křížová cesta s dětmi

(můžeme zkusit děti nechat, aby samy formulovaly svou modlitbu na úvod, závěr a své prosby k jednotlivým zastavením)

Úvod

1. Lidé jakoby zapomněli, že je má Pán Ježíš rád a začali na něj před Pilátovým soudem žalovat a vymýšlet různé lži. Proto by nebylo pěkné, kdybychom si i my o jiných vymýšleli to, co není žádná pravda.
2. Pán Ježíš dostal těžký kříž a nesl ho. I my umíme nosit různé věci: mamince nákup, tatínkovi náradí... a to je správné.
3. Když Pán Ježíš upadl, nikdo jej nechtěl zvednout. Když nám ale někdy upadne na zem třeba namazaný rohlík -nezvedne se sám, musíme jej zvednout my, aby po něm lidé nešlapali.
4. Panna Maria byla smutná, když viděla Pána Ježíše. On se však na ni pěkně podíval, aby ji potěšil. Ani my nechceme být smutní, proto poprosíme Pána Ježíše, aby se i na nás stále pěkně díval jako na Pannu Marii.
5. Pán Ježíš už nemohl kříž unést, proto vojáci zastavili Šimona, aby mu pomohl. Šimon byl hodný. I děti jsou hodné, když doma pomáhají rodičům.
6. Veronika podala Pánu Ježíši šátek, aby si do něj alespoň utřel obličej. A my teď děkujeme Pánu Ježíši za to, že se můžeme doma umýt čistou vodou a být čistí.
7. Pán Ježíš šel pomalu, protože nesl těžký kříž. Lidé se kolem něho tlačili a možná, že do něj také někdo strčil, aby upadl. Není pěkné, když někdy do sebe strkáme, protože bychom také mohli upadnout a moc by nás to bolelo.
8. Pán Ježíš potkal cestou i maminky s dětmi. maminky nad ním plakaly a děti nevěděly, co to znamená. My už to víme: Pán Ježíš nesl kříž a nechal se od lidí ukřížovat, aby nás spasil a přivedl do nebe a také proto, abychom se už nebáli - on nás chrání.
9. Pán Ježíš přišel na horu a spadl potřetí.. Vojáci ho museli zvednout. A my už dobře víme, že když upadne bratříček nebo sestřička nebo náš kamarád, tak jim pomůžeme vstát, aby neplakali.
10. Pánu Ježíši vzali i šaty a on už neměl vůbec nic. Všichni lidé nejsou stejně bohatí, všechny děti nemají tolik hraček, jako máme my. Na světě jsou také děti, které mají hlad a nemají žádné hračky. My se jim však neposmíváme, protože i je má Pán Ježíš rád.

11.Ukřižovali Pána Ježíše, ale on to vydržel. Kolikrát ale my pláčeme: když upadneme, když nás píchne komár, když nedostaneme bonbôn... Zkusme proto také i my něco vydržet bez plakání.

12.Ještě než Pán Ježíš zemřel, prosil svého nebeského Otce, aby lidem odpustil jejich hříchy. Chtěl je zachránit. Ani my se proto nesmíme na druhé zlobit.

13.Když přátelé sňali tělo Pána Ježíše z kříže, jistě byli všichni smutní. My už ale víme, že když někdo zemře, tak jej k sobě přijme Pán Ježíš, aby mu za jeho dobré skutky dal věčný život.

14.Pána Ježíše uložili do hrobu a vypadalo to, že bude pořád mrtvý. / Jako když vezmeme semínko a zasadíme je: Nejprve vypadá jako mrtvé, ale za pár dní se ukážou první lístky a ze semínka roste nová - živá rostlinka pro radost./ Ale: v neděli ráno vstal Ježíš z mrtvých a všem lidem přinesl radost. A lidé tak poznali, že všechno dobře dopadlo a když budou i oni věřit Pánu Ježíši a jeho slovům, tak se nemusí smrti bát.

Závěrečná modlitba + Otče náš